

NYITRAMEGYEI SZEMLE

POLITIKAI, TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelen vasárnaponként.

Előfizetési árak: Egész évre 10 kor., fél évre 5 kor., negyed évre 2 kor. 50 fill. — Készségeknek, körjegyzőknek és tanítóknak 8 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Dr. Tóth János.

Társzerkesztő: **Dr. Franciscy Lajos.**

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Papnevelde-utca 9. szám.

Hirdetési árak: Egy háromhasábos petitsor ára 16 fill. Több-szöri közlésnél árkedezmény.

Hivatalos hirdetések 100 szög 4 kor., minden további szó 4 fill.

Képviselő-választás.

III.

Nyitramegyében a lakosságnak nagy zöme, túlnyomó többsége, a politikai viszonyokkal elégedetlen.

Az államhatalom politikai közegei, s legkivált a megyei tisztviselők és hivatalnokok iránti tisztelet általában egészen megszűnt, a bizalom teljesen kihalt. S ha kivételesen imitt-amott mégis mutatkozik, ez az illető állást betöltő férfi egyéni értékének és személyi tulajdonságainak, nem pedig a hivatalos állásának köszönhető.

A nagy közönség 1873 óta látja, hogy a törvényeket épen azok szegték meg politikai sőt magán célokból leggyakrabban, a kik azoknak igazságos végrehajtására voltak hivatva.

Látja, hogy Nyitramegyében a köz-igazgatásnak majdnem minden szakmájánál, az egyének, a *személyek* változtak, de az *alköny* az nem változott, ez megmaradt, bárki kezelte legyen a hatalmat, s bárki küldetett a végrehajtó szerepét teljesíteni.

Látta, hogy Magyarországon lassanként a *lopás, csalás, sikkasztás és okmányhamisítás* is szabadalomlevelet nyert, ha a kormánypárt vezetőinek, vagy ezek valamelyikének hű és jó *kortéséről* volt szó. S látta, hogy nem egy esetben nyugdíjazás vagy áthelyezés lett a büntetettek halomszámra elkövetett *gazemberek*, de jó *kortések* büntetése.

Ilyen viszonyok között épen azokra nézve lett a helyzet legbántóbb, a kik tisztességüket megóvták, s jellemük érintetlen maradt, mert a közvélemény nem az egyeseket, hanem az összeseket ítélte el, s elveszett még azoknak jó neve is, a kik semmit sem vétettek és csak azért hallgattak és tűrtek, mert jól tudták, hogy a legkisebb zúgolódás, a legszerényebb kifakadás vagy tiltakozás kenyerükbe került volna.

Az általános elégedetlenség helyzete — bármiként akarnók szépíteni — nem változott *Thuróczy Vilmosnak* főispánisága alatt sem, sőt a Bánffy-korszak alatt elérte tetőpontját.

Sokszor és sokakkal volt alkalmunk ezen kérdéseket megbeszélni és csodálatos egyértelműséget tapasztaltunk arra nézve, hogy *Thuróczy Vilmos* főispánt majd-

nem mindenki hajlandó ugyan a közvetlen tettességtől mentnek tartani, hanem azután annál osztatlanabb módon ítéli el mindenki azon nagy gyöngeséget, melylyel ő az eseményeket tűrte, s akár félrevezetve, akár félrelökve, az egész vármegyének hosszú időkre eltörülhetlen meghurcoltatását lehetővé tette.

És ha bárkitől kérdeznők, hogy miért, senki sem tudná annak kimerítő okát és célját megmagyarázni.

Keressük, kutassuk, bíráljuk, vajjon mi jót eredményezett ez a törvényeken kívüli állapot Nyitramegyében? Micsoda különös sikereket mutathatnak föl Nyitramegyében az eddigi főispánok, és az időnként változott kormánypárti vezető férfiak?

Bármennyire keressünk, 3 évtized óta semmi nevezetesebbet fölmutatni nem lehet.

Nagyot, jelentékenyét, maradandót, nem tett egyik sem, a mint nevével egyéb emlék nem is maradt.

Működtek mint a kerék, mely folyvást forog, ha küllerő forgatja. Ők is végezték dolgaikat, mert végezniük kellett, de a nagy közönség a *közjónak* terén való hatást nem látta, nem érezte sehol.

Egyesek talán elérték céljaikat, egyeseknek talán teljesült a vágya, de *közérdeküv* mindaddig ismeretlen előttünk. A ki tud ilyenről, álljon elő, mutassa ki.

S vajjon Nyitramegyének politikai híre 3 évtized óta miként lett osztályozva az országban? Kik azok a derék férfiak, a kik e 3 évtized alatt megyénk diszére váltak és kitűntek, mint annak politikai harcosai.

Mi csak kettőt tudunk. Az egyik *Tóth Vilmos*, a másik *Latkóczy Imre*, kiknek emelkedéséről, a politikai ellenfél loyálisával elismerjük, hogy *kormánypárti* szempontból a megyének sikerét jelentette.

Szalavszky Gyula és *Rudnay Béla* politikai szereplése még *kormánypárti* szempontból sem írható a dicsőség táblájára.

Három évtized alatt kik lettek a *közügyek terén szerzett érdemeik* elismerésül kitüntetve? *Dr. Krajcsik János*, *dr. Csösz Imre*, *Boróczy László*, *Crausz István*, *Engel József*, *Szirányi György*, *dr. Thuróczy Károly*, *Libertini Gusztáv*, *Ferencz József* rend és vaskorona-rend lovagjai, s illetve kir. tanácsosok.

Ezeket a kitüntetéseket taglalni nem akarjuk, mert a király kegye nyilatkozott meg bennök, hanem annyit e megyében mindenki tud, hogy ugyanannyira érdemesült férfit találhatott a kormány még százat, mert annyi érdemet szerezni senkinek sem nehéz, a ki kormánypárti és a ki utána jár hogy érdemek *tulajdonítassanak* neki.

S kik voltak azok, a kiknek érdekében hatalmi nyomás és néha erőszak, főispáni önkény és akarat vitték a döntő szerepet, vagy pedig etetés-ítás, vesztegetés és hatalmi visszaélések forgattak ki sarkaiból minden törvényt, jogot és igazságot?

Csak néhány példát emlíünk. A privigyei kerületben *Krajcsik Ferenc*, a zsámbokrétiben *Zsámbokrétii József*, a tapolcsányiban *gróf Berényi Ferenc*, az érsekújváriiban *báró Wodjányer Albert*, a vágvecseiben *Jánossy János*, a galgóciban *Uzsovits Pál*.

Ugyan ki emlékezik még reájok, mint *politikusokra*, mint Nyitramegyének országgyűlési képviselőire? Senki! Miért? Mert nem *tettek* semmit.

S vajjon miért kellett Nyitramegyének a Bánffy-korszak idejében a politikai alivalóságok országghirhedtté vált halmazát végigszenvednie?

Talán országos politikai pártérdek, vagy Nyitramegye jó hírve, politikai becsülete, anyagi boldogulása forgott kockán?

Vagy talán olyan kiváló férfiakról volt szó, a kik már országszerte tisztelt névre, vagy legalább megyeszerte köz-tudomásu nagy érdemekre hivatkozhattak?

Távol áll tőlünk a magánélet olyan kifogástalan férfiai ellen, akárcsak a legkisebb kifogást is emelni, mint a milyenek például *Janics Imre*, *Crausz István*, *Szulyovszky Gusztáv és Dezső*, *Rudnyánszky Béla*, *Zmertych Iván*, *Frideczky Timót*, *Victorisz Miklós*, *gróf Széchenyi Aladár* képviselő urak, hanem mint *politikai* téren álló férfiak sem az országnak, sem a megyének, sem kerületeiknek érdekében nem fejtettek ki olyan tevékenységet, melyért a közönség hálaájára és köszönetére igényt tartaniok lehetne.

Hiszen *dr. Janics Imre* egy-két közepes fölszóllalásán kívül még csak a hangjokat sem hallották, soha még csak említésbe sem jöttek, annyira, hogy az országgyűlésen a legtöbben nem is tudták,

hogy Nyitramegyének kik ott a képviselői, az egy, *Juriss Mihályt*, a néppárt ezen lelkes és mindig talpraesetten szónokló tagján kívül.

Nem az ország politikai érdeke, nem a megyének nagy értelmi ereje, nem a választók szabad akarata és lelkesedése vitte őket oda, hanem Bánffy alatt egyrészt a kormánypárt bpesti végrehajtó bizottságának parancsa és a pártkasza ezresei, másrészt *Thuróczy Vilmos* főispánnak gyöngesége és az ezt kiaknázó politikai klikk visszaélései, melyekkel a politikai közegeket az utolsó községi harangozóig terrorizálták.

Vegyük csak *Craus István, dr. Janics Imre, Zmertych Iván, Frideczky Timót* urak személyeit figyelembe. Elvonták őket — egynémelyiket talán akarata ellenére — azon hivatalokból, melyeket legjobb igyekezettel betölthették és behelyezték a képviselőházba, a hol érvényesülni egyáltalán nem bírtak. Előbbi állásaikban munkájoknak hasznát lehetett venni, — képviselői munkájoknak pedig nyoma nincsen. Valóban elmondhatjuk úgy a nyitrai, mint az érsekújvári választások összes borzalmaira gondolva vissza: parturiunt montes, nascitur ridiculus mus. Ezért az eredményért kár volt megélnünk azt a politikai ledérséget, hogy egészségtől duzzadó embereket betegség és munkaképtelenség címén nyugdíjjal látnak el.

Az ilyen dolgokat nem lehet soká fentartani, mert önmagokat boszulják meg, és ha idején nem orvosoltatnak, vagy kitör az általános megtorlás vihara, vagy pedig beáll az általános kétségbeesés a jóban való hit iránt, s az általános lemondás a haza sorsa iránt.

Azok, a kik ezen áldatlan állapotokat fokozni akarják, kívánhatják a választási harcok és szenvedélyek újra dülését, azok pedig, a kik a békés munkálkodás hívei, pártolni fogják a békés képviselő-választásokat.

Nem habozunk határozottan kijelenteni, hogy az egyhangulag választások lehetővé tétele és biztosítása, csakis a néppárt engedékenysége mellett sikerülhet. S ha politikai áldozathozatalról van szó, ez csakis a néppárt részéről történhetik, mert ha valóban pressio és vesztegetések, hatalmi visszaélések és törvénykijátszások nélküli *tiszta* választások lesznek, akkor a *néppárt* az, mely Nyitramegyében túlnyomóan a legerősebb.

(Folyt. köv.)

Egy ellenzéki választó.

Hol van a nyitravármegyei köz-kórház? Jó szemmel látni lehet a tekintélyes épülecsoportot a milleniumi emlékoszloptól, azután a Zobor bármelyik emelkedettebb pontjáról, a püspöki vár bástyáiról, gyengébb szem kivetheti azt a felső városi palánkról, a vasúti állomás felé haladva megpillantja az ember ezt a monumentális épületet a honvéd kaszárnya melletti sétautról, még néhány lépéssel tovább oly szembeötlővé válik a pavillon-telep, hogy megláthatja azt a rövid látású ember is. De azért mégis hol van a megyei köz-kórház? Mert látni lehet az épületet nagy messzeségből, de megtalálni azt az év bizonyos időszakaiban nagy közelségből sem lehet. Egyszerűen azért, mert a nyitrai vármegyei kórház napokon és heteken át *megközelíthetetlen*. November és december hónapokban, mikor megérnek az őszi esőzések, február és márciusban, mikor felolvad a hó és jég s a Nyitra folyó vize erősebben megárad, a mint ez idén történt, ilyenkor ne kísérelje meg senki sem gyalogszerrel megközelíteni a kórházat, mert olyan sárban és vízben fog kelleni gázolnia, melytől talán csak az oda és onnét járó orvosok nem betegesznek meg, s hogy miért nem, az az ő titkuk, de utóvégre ő tőlük sem lehet kívánni, hogy ha a kórházat meg akarják közelíteni, mindig úgy öltözködjének fel, mintha kaesavadászatra mennének. A tavaszi nagy árvíz idején, vagy három héttel ezelőtt a Nyitra folyó árja áttört a kórház felé vezető úton s napokon át hőmpölygött rajta több méternyi szelességben. Láttunk ezeken a napokon urnókat, kik a kórházba siettek betegeik látogatására, de természetes, hogy kénytelenek voltak jogos méltatlankodással visszafordulni. Hét esztendő óta áll fenn az új kórház, s ezen idő alatt a városnak nem volt gondja és érkezése rá, hogy azt a csipetnyi utat, mely az ország-

attól a kórházig vezet, kiépíttesse, járhatóvá tegye azok számára is, kik nincsenek abban a helyzetben, hogy hintón robbogjanak ki a kórházba, midőn egy kis koczikázási kedvük szottyan. Pedig a kórház igazgatója, biztos értesülésünk szerint, már ismételt megkereste a városi hatóságot a szoban forgó út kiépítése iránt, de előterjesztéseit figyelemre sem méltatták. Hát t. polgármester úr, méltóztassék tudomásul venni, hogy úgy a kórházi orvosok, mint a város többi polgárai jogosan megkövetelhetik, hogy nekik a kórház az év minden szakában, jó, rossz időben egészségök veszélyeztetése, ruhájok pocékká válása nélkül hozzáférhetővé tétessék. Engedjék meg önök mindnyájan, a kik ott a városházán vannak, élvezni a város polgárainak azt a szerény előnyt, hogy ha már egy városi kórház hiányában betegeinket a megyei kórházban vagyunk kénytelenek elhelyezni, akkor legalább ne legyünk kénytelenek bokáig érő sárban és vízben gázolni, a mikor betegeink látogatására megyünk. Méltóztassanak megfontolni, hogy a vármegyei kórház közelségéből, annak a város területén való fekvéséből, mily megbecsülhetetlen haszon háramlik a városra. Ezen közelség folytán felszabadul a város azon kötelezettség alól, hogy 15 ezer lakosa számára külön kórházat építsen, felszabadul továbbá egy járványkórház építésének terhe és kötelezettsége alól, mert összes ragályos betegeit is a megyei kórházba vitetheti, a mint viszi is, s a mi szintén nem kicsinylendő haszon egy pótdóktól tengődő városra nézve, a megyei kórház 128 ezer koronára rügő évi költségvetéséből 100.000 koronára a városban költetik el. Kérjük tehát újra a városi hatóságot, legyen már egyszer gondja a kórházi út alapos kiépítésére, hogy egy újabb árvíz esetén ne legyünk kénytelenek ismét a távolból kérdezősködni, hogy hol van a nyitravármegyei köz-kórház? Együttal figyelembe ajánljuk a városi hatóságot, hogy az Erzsébet-út új burkolásánál, gondoskodjanak egy, a kórházi utra vezető átjáratról, mert az Erzsébet-utat az új burkolat után is, minden nagyobb esőzések sár-tenger fogja borítani, ha talán nem is olyan örvényszerű, mint a mostani, de bizony lesz ott a nagy forgalom következtében azután is sár bőven. Azért átjáróit hidszerű domborulatot kell csinálni, s azt széles kőköcsökkel kirakni.

Állami gyermekmenhely Nyitrának.

Karpátoktól Adriáig alig van oly éhletes város, mint Nyitramegye, s oly éhletes város, mint Nyitra városa.

A „NYITRAMEGYEI SZEMLE” TÁRCÁJA.

Száraz virágok.

— Irta: Meyer Sárika. —

Egy szép nyári vasárnap délután nyitva álltak az öreg kisasszony ablakai; besütött rajtuk a meleg játszi napsugár, a padlón tovalopózva széles sávban; a távolban állt az öreg templom, melynek harangjai ajtatos imára hívták össze az embereket kedves csengő hangjukkal. Oh mily meglepés sugárzott ezen isteni zene hallatára az öreg kisasszony ráncos arcából.

Lassan fölkel, elővette imakönyvét, s letérdelt a remekül esztergályozott imaszóly előtt, kezeit összekulcsolta ajtatos imára. A harangok meg mindig oly ünnepiesen zúgtak, kinn az ablakalatti bokorban egy kis tollas dalnok csiesergett.

A szoba izlésesen volt berendezve, melyben meglesük kissé az öreg kisasszonyt. Finom tapéták borították a falakat, melyeken nagy régi olajfestmények voltak arányosan elrendezve. Egy nagy fiokos szekrény, melynek tetejében egy nagy alabastrom oszlopos ingaóra állott, mind a kettő értékes régi tárgy, művészeti munka; a szekrény-

aranypántokkal volt berakva és fiókjain csataképek voltak faragva.

Lassan-lassan elnémul a harangzó, itt-ott lehet hallani a templomból az orgonaszót és éneket. Az öreg kisasszony felkel helyéről, kezével végigsimít homlokán, előveszi kézimunkáját és leül a kényelmes vörös bőrszölyébe, mely az egyik ablaknál állt.

Amint a papagály észreveszi Konstanciát, rögtön elkezd rikácsolni, hiszen ma még nem kapott cukrot. Konstancia elmosolyodva nézi a madarat, mely neki egyedüli szórakoztatója, sietve nyújt Lolónak egy darab édességet, azt gondolja: „Ne csalódjál!”

De sehogy sincsen ma kedve dolgozni. Fölkel, s ide-oda járkal a szobában, míg végre akaratlanul megáll egy régi acélnyomat előtt, mely egy szerelmes párt ábrázol, locogó patak partján, kéz a kézben, boldog mosolyal arcukon. A közelben a bokor lombjaiban Amor isten leselkedik, meglepődött arcán kaján mosoly vonul végig, gúnymosoly, mint látja, hogy nyilait már kilötte s a nyilok üres.

Konstancia arcáról egyszerre eltűnik a vidám mosoly, mely redő képződik homlokán, szemei közt. Lassan körültekint, mintha kiakarná tudakolni, nem hallja-e senki, aztán ismét végig simít homlo-

kán s halkán maga elé szól: „Oh Istenem, én is lehettem volna ilyen boldog, de a sors könyvében másként volt megírva. Oh minek is volt úgy, miért kellett úgy lennie? De hogy lehet ez, hiszen én ezen gondolatokkal már régen felhagytam, elűztem, pedig mennyit sirtam. Miért kellett nekem ma ezen képet megpillantanom a falon, melyet már hosszú évek során nem is vettem észre?”

Igy gondolkodva nézte a szép acélmetszetet, aztán gépszerűleg járt-kelt a szobában, míg végre megállt a magas fiokos szekrény előtt, egyik keze lehanyatlott, a másikat a szekrénynek támasztotta, aztán nagyot sóhajtván fölnyitá a legelső fiók titkos tolózárat. Ebből kivett egy képet és egy dobozt. Soká habozott, míg végre felnyitá a doboz fedelét.

Könny lopózott szemébe, midőn kivett belőle egy fekete bőrfedelű vastag könyvet. Egy kisebb dobozban néhány száraz virág volt gondosan elrakva, egy rózsabimbó, egy orgonaaág, néhány kamélia, és szegfű. — Felnyitá a fekete könyv fedelét, melyen nagy betűkkel állott e fölirat: „Naplóm”. Lassan lapozgatott benne, egyszerre megállt szeme egy lapon:

Okt. 3. 1868. Ma bizonyosan róla fogok álmodni, igen... hiszen alig egy hónapja, hogy megismerkedtünk. Mily édesen beszélt hozzám; no de nem is mondom, hogy csinos nem vagyok,

Az alkotmány visszaállítása óta most már a negyedik évtizede, hogy birkatürellemmel fizetik az adókat s tucatszámra liferálják a mamelukokat. Ebben merül ki a hatalom által szüggérált aleltságnak szellemi tevékenysége. Láttunk ugyan sokszor itt is, ott is felbuzdulást, de a megyei hatalom mindannyiszor gondoskodott róla, hogy az bármily módon s bármily eszközzel eltiportassék.

Ámde igaztalan dolog volna azért a népet, a polgárságot hibáztatni. Ez törekedett előhaladni a műveltségben s eltengődött úgy, ahogy tudott a súlyos közgazdasági viszonyok közt, a hatalom bosszorkány-nyomása alól azonban szabadulni nem tudott. Hibásak évtizedek óta a megye s a város vezetői, kik előtt sokkal fontosabb dolog volt a kormány kegyét hajhászni, mint a megye s a város életbevágó ügyeivel behatóbban bajlódni. Mert hiszen nem csak tucat emberek kerültek ki tőlünk a politikai porondra, kiknek ott se szavuk, se befolyásuk nem volt, hanem voltak országos nevű férfiak is. S valjon melyikök mit tett a megye vagy a város érdekében?

Tisztelet-becsület mindannyijuknak mint magán embereknek, de a közpályára lépett férfi működése nyilvános bírálat tárgyát képezi. Azért kérjük, hogy pl. az országos hírnévre szert tett s a legfőbb polcra emelkedett Tóth Vilmos emléket Nyitramegyébe vagy Nyitrán mely alkotás hirdeti azon kívül, hogy a nyitrai hosszú-utcát róla nevezték el? Avagy a két volt államtitkár közül melyiknek emléke maradt fen a halás kortársak között? Az egyiknek nevét legfőleg az úzbéghi vérengzés teszi emlékezetessé, a másikra ráborult a feledés homálya.

Régi sérelmek ezek. S ha most föllevenitjük, tesszük azt egyedül azért, hogy rámutassunk Nyitramegye s Nyitra városának vigasztalhatatlan elhagyatottságára, melyben mind mai napig leledzik; ráutaljunk arra, hogy soha sincs senkije akkor, mikor érdekében valamit tenni kellene. Pedig itt volna most is a cselekvés órája. De ki mer a megye s a város vezetőiben bizni s remélni; azokban, a kik pl. a keskeny és széles völgyü vasuton évek hosszú során át tudtak veszekedni, míg csak Nyitra a zsitvavölgyi vasút kiépítése által elvesztette legfőbb forgalmi háttérét? Ezekről várjuk talán, hogy megragadják a megyének s a városnak kínálkozó kedvező alkalmat? Pedig az alkalom itt van. A képviselőház megszavazta az állami gyermekmenhelyek felállítását. Tudomására kellene tehát hozni a belügyi miniszternek, hogy erre megfelelőbb helyet alig talál Nyitránál.

A bécsi lelenház évtizedek óta ezerszámra helyezi el a szegény csecsemőket Nyitramegyének szentei, miavai és vágujhelyi járásaiban az u. n. irtványokon, habár sokat kellett küzdenie a zsidó élelmességgel, mely ezen emberbaráti intézményt is nyereszkedésre használta fel. A szegény nép nem érezte az ártatlan kisedek gondozásának terhet, mert élelmezések több kiadásába nem került, s munkáját mibe sem számította. A havi 5-6 frt tartásdíj azonban valódi áldás volt reájuk, különösen olyan időben, mikor a téli hónapokban más keresetök nem is volt. Azaz nem is 5-6 frt jutott nekik havonként, hanem csak 4-5 frt, mert egy forintot elvitt a zsidó vállalkozó közvetítés, élelmi szerek előlegezése stb. cimeken.

Nem is voltak ott soha angyalcsinálók, mert mindegyik asszony saját érdekében gondosan ápolta a kis gyermeket. Ez volt jövedelmi forrása. Hogy milyen összeg jutott ezen a révén a nép közé, arra elég egy kis számítás. Egy gyermek tartásdíja havi 5 frttal évenként 60 frt, kétezer lelenéért jár tehát százhuszezer forint, miből az ápoló családok havi 4 frtjával 96 ezer forintot kaptak, a többi a vállalkozók különféle kiadásaiuk s kapzsiságának kielégítésére maradt.

Tegyük fel már most, hogy Nyitravármegye fentartja azon határozatát, hogy a millenium emlékére a régi kórház helyén a gyermekmenhely felállítását előmozdítja, s ezen célra úgy, ahogy azt tervezte, az egész telket épületestül a kormánynak átadja, s az e célra megszavazott — úgy tudjuk — 40 ezer forintos alapítványát folyósítja, sőt tegyük fel, hogy Nyitra város képviselő testülete okosat gondol s évi 1-2000 koronát ajánl fel a városban létesülő menhelyre: feltehető-e, hogy a kormány ezen ajánlatokat ridegen visszautasítsa?

Hiszen az állami s nemzeti érdek itt összesik a megye s a város érdekével. Az állam kap azonnal a kezdetnek elegendő épületeket. Igaz ugyan, hogy a megye a régi kórházat a létesítendő krumplicséményítőgyárnak felig-meddig eladta. Csakhogy ez nem akadály, mert ugyanazt már előbb gyermekmenhelynek szánta, mert a nevezett gyár létesülni amúgy sem tud. Az épületek mellett még alapítványi jövedelmet is kapna az állam az intézet fentartására. S így a kezdet oly kedvező volna a menhelynek Nyitrán való elhelyezésére, mely elől a belügyminiszter — ha csak Nyitrával szemben ellenszenv nem vezet — ki nem térhet.

Kedvező hely Nyitra e célra nemzeti szempontból is. Nyitra környékén számos magyar falu

van; többnyire szegények. Itt a nép szívesen fogadná fel ápolásra a kis gyermekeket, kikből azután nevelő anyjuk mellett jóra való magyar gyerekek növekednének fel a nélkül, hogy bárki is erőszakos magyarosításról panaszkodhatnék.

A megye s város érdekét a fentebb közölt számítás után bizonyítanunk sem kell, mert nem csak hogy Nyitra városa végre-valahára egy állami intézményhez jutna, hanem nyilvánvaló, hogy a város forgalma tetemesen emelkednék, s úgy a közvetetlen szomszédos falvak, valamint a távolibb vidék népe is szép mellékjövedelemre tehetne szert. A falusi paraszt családnál az 1-6 éves gyermek eltartása nem számít, de az a hatvan-hetven forint, a mit évenként tartásdíj fejében kap, az nagyon is számít. Hiszen egy asszony, a ki napszámba jár, még Nyitra vidékén sem keres meg évenként 60-70 frtot, holott így mellékesen könnyen szerezne azt meg. Ha eleinte csak 200 csecsemőt helyeznének el Nyitra környékén, az már évi 12-14 ezer forintot juttatna a nép közé, a mi élelmi s ruházati cikkeikért mind a nyitrai kereskedők s iparosok kezébe kerülne.

Azt hisszük, hogy ezek után tisztában van mindenki, hogy az egyik állami gyermekmenhely elnyeréséért nem csak mozogni, de minden követ is megmozdítani kell.

Tudjuk, hogy a t. alispán urat most egészen a színészet foglalja el, s azért okulva nemcsak a közelmúlt, hanem már negyedfél évtized szomorú tapasztalatain, tőle sem a kezdeményezést, sem a fokozottabb cselekvést nem várjuk. De nem várjuk ezt a polgármester urtól sem. Ó most mással, az igazságügyi palota helyének kiválasztásával van elfoglalva.

Fordulunk tehát a megyei törvényhatósági bizottság s a városi képviselő-testület tagjaihoz. Azok között talán akad annyi független uri ember, hogy a gyermekmenhely felállítására konkrét indítványt téve, kerelmezní fogják a rendkívüli megyei s városi közgyűlésnek e tárgyban való sürgős összehívását addig is, míg más irigylendőbb vezetés alatt álló város Nyitrát meg nem előzi.

Szívünkben kívánjuk, hogy siker koronázza törekvésüket.

Nyitrai.

A felmagasztalt kereszi.

Meg akarták gyalázní és felmagasztaltatott, kitagadták és befogadtatott.

A magyar királyi tudományegyetem tanácsa tagadta ki ketszer, mult évi decemberben és most

tetszhetem neki igazán. S mily boldoggá tesz az a tudat, hogy szeret. Ott a sziklahasadék mellett vezetett el biztos kezével, mint remegtem a felelemtől, hogy lábam megcsúszik, de egyszerre, mikor megfogta kezemet, oly nyugalom szállt meg egy perc alatt, hogy többet már nem feltem. Az ő szép nyílt tekintete bátorsággal önté el szívemet, szinte pajkos lettem, hiszen még csak 18 tavaszt éltem át, elkezdtem ugrándozni és virágokat szedni. Egy meglehetősen mélység tátongott egyoldalt, de a kőfalból hivatagólag bőlintott elő egy elhagyottan viruló esengetyűke.

Valami azt sugalta: „Tépd le“ — utána hajolva elkezdtem szédülni, s már majdnem lezuhantam, midőn érzem, hogy egy erős kar tart. A mélység szája tátongott lenn, csupa kőomladék s száraz letört galyak; oh ez lett volna a sirom, ha Octáv nem ment meg, de így az ő karjában tartott, míg eszméletem vissza nem tért. Egész nyugodt voltam, hallám, mint suttogott fülemben valamit szerelemről, de midőn látta, hogy szememet felnyitám, elhallgatott.

És ime ma ma, folytatta a suttogást, ott, hol akkor elhagyá. — Igen így történt, ma ismét tettünk egy nagy, nagy sétát, az erdő egyik tisztására kiérve, észrevettem, hogy egy egész sárga pettyes mező terül el a távoiban. „Nézze Octáv“

voltak szavaim, „ezek mind mind margarethák, oh kérem szedjünk, ez az én kedvenc virágom“.

Jóformán repültünk s szedtünk. Letelepeltünk közéjük, szerelmet vallott nekem egy margaretha által, s ezen virágocska szirmai lehullottak lassan a földre, mint mondogatta nekem: szeretlek, szeretlek, szeretsz te is? Mondd hamar. „Igen“, mit is feleltem volna reá mást, úgy is csak ezt az egyetlen szót voltam képes kimondani, mert tüstént lezárta ajkaival ajkaimat. — Boldogságom véghetetlen.

Jul. 2. 1869. Szemem már nem lát a sirástól; Octáv ma bucsuzott tőlem, hogy Indiába menjen; miért is kellett éppen neki mennie, miért hágy itt egyedül, de biztatott, hogy „nemsokára visszatér“, de kötelessége egy menjen, Isten őrizze meg a bajtól, minden estve érte fogok imádkozni, hiszen az Isten nem hágy el s ha kérjük, bizvást meghallgat. Kértem jó mennyei Atyámat arra, hogy óvja meg a sárga láztól, tartsa meg szívét nekem szerelemben, küldje vissza nemsokára ép egészségben. Oh nagy Isten, sok, nagyon sok az, mit tőled kérek s én gyarló földi lény nem is érdemlek meg annyi jótéteményt, de én is csak ember vagyok. — Igen, Octáv távozott, mily szépen beszélte már jövőnkéről, mily pompásan fogjuk berendezni a mi szép kis kástélyunkat s

hogyan fogunk ott élni mint egy gerlepár. — Háromszor esőkölt meg, s aztán beleült a kocsiba és elrobogott, míg a láthataron eltűnt, intettem feléje kendőmmel.

Most minden sötét körülöm; nincs itt Octáv, nem tudom, olyan szomorú vagyok, mintha örökre búcsúztunk volna egymástól. Istenem, hogy fáj a szívem, majd megreped, nincs itt drága sugár termete; nem látom szép szeméit, nem mosolyog rám; egyedül szomorkodom. Hol lehet most Octáv? Gondol-e reám?... Isten keze örkődjék felette mindenkor, mit Isten tesz, jól van téve.

Könny pergett az öreg kisasszony szeméből, midőn oly élénken emlékezett vissza a távol multra, imára kulesolá kezeit s néhány percig nézte Octáv képét, mely előtte állott, aztán ismét lassan lapozott a fekete könyvben.

Szept. 4 én. — Egy hétig voltam közel a halálhoz, nem tudtam magamról semmit, de most már hála anyám gondos kezének, annyira vagyok, hogy megint írhatok. Ó, inkább ne ápolat volna édes anyám oly önfeláldozóan, legalább én is meghaltam volna, s viszontláttuk volna egymást Octáv és én. Egy napon egyszerre levél jött, hogy Octáv barátja, ki vele lakott, sárga lázba esett s Octáv ápolta őt. Mily fájdalommal olvastam e sorokat; Octáv sincs biztonságban s ha most még ezen

az egyetemen lefolyt tuncetesek alkalmából. Az első ízben csak helytelenítette a tanács a kereszt kifüggesztését, most azonban egyenesen eltávolította a kifüggesztett keresztet.

A magyar királyi tudományegyetem tanácsának ezen intézkedéseit helyeselte, védelmezte és jóváhagyta a magyar király kultuszminisztere.

Alljunk meg e két pontnál, hogy lássuk egész mélységében azt az erkölcsi súlyedséget, melynek ijesztő képét az egyetemi tanács és a kultuszminiszter lépései elénk tárják.

A kereszt Magyarország állami címerének és Szent István koronájának, mely dicsőségesen uralkodó királyunk felkent homlokát érintette, alkotó része, mindakettőnek, úgy a címernek, mint a koronának leglényegesebb szimbóluma. Történeti jogaink egész összessége a keresztrel ékesített címer és korona erősségén alapszik. Az országban lakó nepek azért ismerik el itt ez országban uralmunkat, mert birtokunkban van Szent István koronája, mely a mi elidegeníthetetlen szent örökségünk. E korona nálunk nem családi ékszer, hanem jogforrás, eltagadhatatlan bizonyítéka annak a ténynek, hogy ezt a földet jogszerűen birtokunkba vettük és azon nemzeti államot alkottunk, melynek kötelekébe a velünk együtt lakó nepek tisztelettel beléptek, hogy a kereszténység lett államalkotó nemzettel egyenlő jogokat és szabadságokat élvezzenek.

Szent István koronája alatt, szent István birodalma terjeszkedik. Törje ki a nemzet állami szervezetéből a koronát, és kitérte a birodalmat alkotó tagokat. Egy, korona nélküli új Magyarország vajjon ki fog elismerni? Elismerik-e a bennlakó nemzetiségek, elismerik-e a külföld, a hol nincs barátunk, nincs még csak érdektársunk sem, mert bizony annak a külföldnek mindegy, vajjon azon a területen, a mely most a miénk, a mi nemzetünk uralkodik-e, vagy pedig a konfederált nemzetek köztársasága, melyben a magyar nemzet csak egészen alárendelt szerepet játszana, ha egyáltalában fenmaradhatna?

Sőt az óriási mérvben terjeszkedő szlávság megfeszítené az erejét, hogy ebben a konföderációban idegen elemeknek biztosítsa a tulsúlyt.

Azt ma már csak analfabétáknak kell magyarázni, hogy hazánk csak a történeti jog alapján állhat fenn, mint Szent István birodalmának, az ő királyi utódaiban és a nemzetben tovább élő folytatása.

De ha ez így van, akkor a magyar királyi koronán és a melléje helyezett magyar címeren ne bántsa senki a keresztet, mert kereszt nélkül a korona megszűnik Szent István koronája lenni és a ci-

mer megszűnik jelvénye lenni Szent István birodalmának.

S vajjon a magyar állam intézményei, mint királyi intézmények mellőzhetik-e a koronát? Akkor nem volnának állami intézmények, mert nálunk az állam királyi állam. Mellőzhetik-e a keresztet? Akkor a koronát is mellőzniök kellene.

Hát most már micsoda perverzítás kell ahoz, milyen rettenetes megfogyatkozása vagy a józan ítélő képességnek, vagy az erkölcsi érzésnek, hogy egy magát magyar királynak nevező testület hatósága és egy, magát magyar királynak nevező miniszter a korona és a címer leglényegesebb jelvényét a keresztet a vezetése alatt álló intézet helyiségeiből száműzi, annak kifüggesztése ellen állást foglal.

Ilyesmí csak atheus szabaddóművesektől telhetik ki, a kiknek lelkéből hitökkel együtt kipusztultak a nemzeti élet legszentebb érzései is.

De mi most nem akarunk keseregni. Megvizsgálódunk, mert a keresztet nem gyalázhatták meg, csak meg akarták gyalázní. A száműzött szent jelvénynek az egyetem keresztény ifjusága oltárt emelt hittől és hazaszeretettől lángoló szívének szentélyében. Itt fog uralkodni a tündöklő jelvény, a mig dicsőséggel be nem vonul az egyetem büszke csarnokaiba.

Üdvözljük a hitvallókat lelkünk égő lelkesedésével és leborulunk a szívökben felmagasztalt kereszt előtt. A szent jelvény áll, dicszik és uralkodik.

Ujdonságok.

Nagyheti konferenciák. Örömmel jelentjük lapunk t. közönségének, hogy a legközelebbi nagyhetre ismét megjelenik Nyitrán P. Schlick János S. J. kalocsa-i főgimn. tanár, ki előző években ismert ékesszólásával és vallásos lelkületével annyi hallgatót vonzott az irtalmas testvérek templomába. P. Schlick, már virágvasárnap kezd meg beszédsorozatát és nagypénteken végzi. A szentbeszédet mint eddig, mindenkor esti 6 óraker kezdődnek.

Virágvasárnapon, f. hó 31-én a vári székesegyházban délelőtt fel 9 óraker maga a püspök ur ő maga fogja végezni a pálmamentést.

Egyházmegyei hir. Dr. Puchovszky Bálint szentszéki jegyző, eddigi állásának megtartása mellett kinevezetett püspöki szertartóvá.

Kinevezés. Ifj. Dokupil Gusztáv felsőbb keresk. iskola végzett növendéke a vajda-hunyadi

állami vasgyárhoz könyvelő hivatalnokká nevezetett ki.

Lemondott tisztviselő. Offenberger Mihály felfüggesztett és fegyelmi vizsgálat alatt álló nyitrai rendőrfogalmazó még az ítélet hozatal előtt, benyújtotta állásáról való lemondását; vajjon elfogadják-e az alispán a lemondását vagy sem, az a megyei tisztí főügyész véleményétől tétetik függővé.

Halálozás. Nevery Sándor, nyitrai pénzügyi titkár életének 65. évében rövid szenvedés után f. hó 16-án jobb létre szenderült. A boldogultat kiváló képzettség szakmájában és munkaszeretetet jellemezte. A közönség iránt, bárkinek alkalma volt is vele közlekednie a hivatalban mindenkor előzékeny és lekötelező, kiváltképen kiemeljük keresztény gondolkozásmódját, melynek mindenkor még a legerősebb Bánffy-korszakban is nyíltan és hámozás nélkül kifejezést adott. — Özv. Petrikovits Vincéné, szül. Langhammer Lujza, f. hó 17-én hosszas szenvedés és a halotti szentégek ájtatos felvétele után Nyitra-Zsámbokrétben. Az elhunyt példás családanya, mindenkinek tiszteletét s nagyrabecsülését vívta ki, akinek csak alkalma volt megfordulni vendégszerető házában. Háza, egy feltűnő, bástya-torony alak, boldogult férje életében, magyaros vendégszeretete miatt találkozója volt a megyei gentrynek, mely mindinkább pusztulóban van vármegyénkben. — Nyugodjanak békeben.

Adomány. Ő méltósága Bende Imre püspök ur, kinek figyelmét az egyházmegye legféltre-esőbb s alig ismert községeknek helyzete sem kerüli el, ujabban a kiszuca-ujhelyi plebániához tartozó Lodnó fiókközségnek szerzett örömet azzal, hogy az újonnan épült róm. kath. iskolához vett kert árát, tekintettel a község korlátozott anyagi viszonyaira, magán pénztárából folyósítani méltóztatott. Ő méltóságának eme atyai gndoskodásáért s apományáért az iskolaszék és a hitközség nevében hálás köszönetét nyilvánítja Kisutca-Ujhely, 1901. márc. 13-án Szmda Kálmán, plebános, isk. széki elnök, Gyurancsik János, k. bíró.

Iskolai ünnepély. A szabadsajtó kivívásának emlékkünnepét kegyelettel ülte meg f. hó 18-án a nyitrai főgimnázium „Dugonics” önképző köre. Az ünnepély műsora a következő volt: 1. „Megnyitó beszéd”, mondta Ötvös Aladár VIII. oszt. tan. 2. Petőfi „Talpra magyar!” szavalt Florek István VII. oszt. tan. 3. „1848. Március idusának története”, felolvasta Méréz Oszkár VIII. oszt. tan. 4. Tompa „A madár fájhoz”, szavalt Mirbach Antal br. V. oszt. tan. 5. Ábrányi Emil „Március tizenötödikén”, szavalt

beteget ápolja, ő is elveszhet, mindig ilyen gondolatok kinozták nappal, éjjel. Önfeláldozó az én Octávom; írja, hogy virrasztott éjjel-nappal barátja ágyánál, s nyugott neki friss italt, hogy lázat csillapítsa, „de kedvesem” így írja, már ki vagyok merülve, lábaimban olyan fáradtságot érzek, szemem néha úgy égnek, imádkozzál Octávodért, mert ha én is a lázba esem, akkor veszve vagyok.

Hogyne imádkoztam volna érte az én egyetlen Octávomért. De a mindenható Isten nem hallgatta meg kérésemet, mert egy hétre rá jött Octáv barátjától levél, melyben írja azt a lesújtó hirt, mely egy hétig megfeszített emlékezetemtől, még most is olyan vagyok, mint az árnyék, s álmaimban folyton szemem előtt látom Octáv lázas arcát, s égő szemei keresnek valakit a közelben; hallom, mint hív, hogy adjak neki vizet, mert száraznyú kinokat szenved. Oh most sem tudom elképzelni, Octáv nincs, nagy Isten vedd el eszemet, ezt nem tudom elhinni. Lehetetlen, hogy meghalt. El sem hinném, ha nem lett volna a levélben egy lapocska s ezen remegő kézzel írva: „Szeretett Konstancia! Erzem, halálom közeledik, s még mielőtt elveszteném eszméletemet, bucsuzni akarok tőled kedves leány, tartsd meg jó emlékezetben, szentelj néha egy-egy órat emlékemnek, s te halálig hű szerető rabszolgád, Octáv”.

Igen, ez a levélke bizonyítja, hogy Octáv nincs többé; nem szól édes szóval hozzám. Boldogtalan vagyok, nincs többet mit remélnem, megvagyok fosztva, ki vagyok rabolva, szívem egy nagy tátongó úr, de ur is marad, egész életemen át, nem fogja semmi betölteni, csak drága Octávom emléke. Erre esküszöm az égnek! Eltem céltalan vándorlás és tengődés lesz, ezután nem lesz minék örölnöm, csak Octáv veszte felett sírni és búslúni.

1874. jan. 15. Ma ismét megkérte egy fiatal ember a kezemet, talán rosszul cselekszem, hogy visszautasítottam, ez már az 5-ik, kit ugyan az a sors ért, talán boldogíthatna az ő jelleme is egy lányt, de mit tehetek róla én nem tudok másként cselekedni, mindég Octáv képe kísér mindenütt, s mintha intene „maradj hívem”.

Lassan ajakához emeli a képet s e percben az óra elúti a hetet, lenn valaki erősen becsapja a kertajtót s vigan füttyörészve tart a ház felé, Konstancia összerezzen, sietve összeszedi a száraz virágokat, beleteszi a dobozba, mellé a fekete könyvet és képet s belecusztatja a fiókba, letörli szemét s nyugodtnak akarva látszani, jár és kel a szobában.

Erősen kopognak az ajtón, sarkantyú pengés hangzik, az ajtó nyílik s belép Ödön, nővérének

egyetlen fia. Kezet esókol Konstanciának s elkezd megint Elláról beszélni. Beszélget sokáig elmondja a jó néninek egész szerelmi históriáját, ki mosolyogva nézi Ödönt, s azt mondja:

De Ödön meg ne feledkezzél arról, hogy egy tiszt pénz nélkül nem nőülhet.

Igen, tudom kedves néni, ez az egy bánt is nagyoa, mert így szerethetem azt a lányt akárhogy, megkérni nem merem, mert mi lenne a folytatás: lemondani szép pályámról.

Csitt — mondá Konstancia — tehát mégis van egy célja életemnek; nem fogsz lemondani rangodról, bátran szerelmeit vallhatsz Elládnak, nincs ellenvetni valóm semmi. Szeressetek egymást, de híven ám; a pénzt . . . azt . . . majd . . . én adom. Én már öreg vagyok, nekem már úgy sem kell, legyetek boldogok.

Ödön nem tudott szólaní örömeiben, csak a néni nyakába borult.

Ki hitte volna — mondá ez — mindenemet elvette a jó Isten; de im mégis van örömöm ezen a világon, Isten útjai kifürkészhetetlenek.

Ezután megáldotta Ödönt, ki boldogan távozott tőle. Amint az estharang imára intett, Konstancia letérdelt ismét imádkozni s megköszönte Istennek, hogy legalább azt engedte meg neki, hogy másokat tegyen boldoggá.

Zsák János VIII. oszt. tan. — A lélekemelő ünnepelely fenyeget a tanári kar jelenléte emelte.

Felolvasás. Mult vasárnap egy történelmi értekezést hallgatott meg a közönség a nyitrai kath. körben. Dr. Toth János a templáriusokról értekezett. A lovagrendről anyai mende-monda kering az emberek közt, hogy valóban érdemes kerülni a templomosok szereplését. A felolvasó el is érte célját; élénk tárta a rend szervezetét, tevékenységét, érdemeit, megalapításának és feloszlásának okait. A mindvégig érdekes felolvasást a hallgatóság zajos tapssal jutalmazta. — Ma délután 4 órakor dr. Franciscy Lajos theologiai tanár fog felolvasni. Kötelességet mulasztanánk, ha a közönség figyelmét fel nem hívnók azon körülményre, hogy az egyházi zeneegylet a mai felolvasás alkalmából Pergolbesenek, a hírneves olasz zeneköltőnek „Stabat Mater” című remek szerzeményéből mutat be egyes részleteket zenekari kísérettel. A felolvasáson vendégek is megjelenhetnek.

A nyitrai kath. legényegylet közgyűlése. Folyó hó 17-én tartotta a nyitrai katolikus legényegylet ez évi rendes közgyűlését, melyen az egylet pártoló- és rendes tagjai nagy számmal jelentek meg. Dr. Batthyány Vilmos gr. elnök a közgyűlést tartalmas beszéddel nyitotta meg, melyben visszapillantást vetve az elmúlt év nevezetesebb mozzanataira, vázolta a legényegylet jelentőségét és nagy feladatait. Majd bejelentette a tisztikar és a választmány lemondását, de még el sem hagyta helyét, midőn a közgyűlés kitörő lelkesedéssel újra egyhangulag az egylet elnökevé kiáltotta ki. Batthyány gróf megköszönve az impozáns módon megnyilatkozott bizalmat, átadta a szót a kijelölő-bizottság elnökének, dr. Franciscy Lajosnak, ki előbb az újból megválasztott elnököt üdvözölte, aztán pedig a tisztikar többi tagjaira és a választmányra vonatkozólag előterjesztette a bizottság jelölését. Ennek alapján egyhangulag megválasztottak: Másodelnökké Czeizel Antal, világi elnöké Huszár István, ellenőrré Arnold Bálint, pénztárosá Feitscher Ernő. Jegyző lett a lemondott Kuzséli János helyébe, kiknek a közgyűlés jegyzőkönyvi köszönetet szavazott, Herald Gyula. Az egylet rendes tagjai közül: I. dekán Kramár Vilmos, II. dekán Gruber Gyula, könyvtáros Simik Antal. Választmányi tagok: Arnold Bálint, Böcz Antal, Bielczky Elek, Csernyák József, Franciscy Lajos dr., Hevera János, Kondor István, Kútvaszer István, Markovics János, Neugebauer Nándor, Ronchetti József, Saffár József, Unzeitlik József, Weigl Antal. — Meghallgatta meg a közgyűlés a pénztáros beszámolóját és a számvizsgáló bizottság jelentését, melyeket helyeslő tudomásul vett, a buzgó pénztárosnak pedig Feitscher Ernő úrnak jegyzőkönyvi köszönetet szavazott. Ezután az elnök hálával emlékezett meg az egylet jötevéiről, első sorban Bende Imre püspök és Venczell Ferenc püspök, nagyprépost urakról, továbbá Huszár István úrról, kiknek köszönetet mondott az egylet iránt tanúsított jótékonyaságukért. Ezzel kapcsolatosan kiemelte a káptalan két tagját Czeizel Gábor és Vágner József urakat, nemkülönben Kottosovszky Alajos sz. székülnök és boldogasszonyi lelkész urat, kiket a közgyűlésnek, az egylet hálájának némi elismerésül dísztagoknak ajánlott. Indítványát a közgyűlés nagy lelkesedéssel tette magáévá. Végre két új pártoló tagot jelentett be az elnök: Dr. Thuróczy Károly urat, ki a közgyűlésen is jelen volt, és Bohunka Géza urat. A közgyűlés az új pártoló tagokat zajosn megjelenezte, s az elnök berekesztő szavai után emelkedett hangulatban széjjel oszlott.

Tűz a malátagyárban. Csütörtök éjjel tájban az Eckenstein-fele nyitrai malátagyár szárítójában tűz ütött ki, mely a 2. és 3. emeleti helyiségeket teljesen elpusztította. A szárítóban mintegy 3—4 vasuti kocsi malátá rakomány volt, mely egészen elszesenedett. A vasgépezet és berendezés a nagy hősegtől formátlan alakokká göröltek. Csodálatos, hogy oly csekély mentési eszközök és személyzet mellett nagyobb baj nem történt; mert ha más körülmények közt üt ki a tűz, az egész gyártelep lángba borul.

Szép kézimunka látható a Biffé-fele megyeházai üzlet kirakataiban. Az üzlet tulajdonosa szíves volt kirakatainak egyikét a kath. kőműves egyletnek rendelkezésére bocsátani, mely tagjai által egy 150 cmtr. magas és 95 cmtr. átmérőjű, 24 gyertyára való díszes lombfűrészes-esilart állított ki ott közszemlére. A szép tárgynak igen sok nézője akadt. Magunk részéről is szívesen adozunk elismeréssel a kőműveseknek,

kik mióta egyletté alakultak, a munkanélküli téli időt hasznos foglalkozással töltik el, s emellett építészeti rajzban, számolásban és egyéb hasznos tudnivalókban nyernek ingyenes oktatást. A csilláron, mely még a jövő héten is látható lesz, 15 kőműves 6 héten át dolgozott.

Sorozás a vármegyében. Az ideai sorozásról e héten a következő értesítést vettük: Szokolca városban felhivatott 115 állításköteles, besoroztatott újoncjutalekba 21, póttartalekba 3, fegyverképtelen és töröltetett 18, visszahelyezett 43, távollévő 30, ismeretlen 2. — A privigei járásban felhiv. 945, besor. 119, póttart. 30, fegyv. képt. 238, visszahely. 431, felülvizsgálatra küldetett 31, táv. levő 93, ismeretlen 12. — A szakolcai járásban (Holics) felhiv. 856, besor. 135, póttart. 35, fegyv. képt. 143, visszahely. 309, felülvizsg. küld. 1, táv. levő 233, ismeretlen 2. — A számbokréthi járásban felhiv. 410, besor. 98, póttart. 8, fegyv. képt. 96, visszahely. 150, felülvizsg. küld. 8, táv. levő 48, ismeretlen 28. — A nagy-tapolcsányi járásban felhiv. 579, besor. 137, póttart. 12, fegyv. képt. 106, visszahely. 226, felülvizsg. küld. 4, táv. levő 24, ismeretlen 58. — A szenici járásban felhiv. 858, besor. 140, póttart. 46, visszahely. 293, fegyv. képt. 122, távol m. 244. — Nyitra városban felhiv. 237, besor. 56, póttart. 8, visszahely. 43, fegyv. képt. 24, távol m. 103. — A nyitrai járásban felhiv. 801, besor. 176, póttart. 24, visszahely. 299, fegyv. képt. 167, távol m. 138.

Izgalmas jelenet játszódott le mult vasárnap, mint tótmegeyeri tudósítónk jelenti, az érsekújvári állomásnál. Egy első osztályú kupéban utazó utas, midőn a 103. számú Bécs felől jövő esti gyorsvonat a 4. számú őrház mellett teljes sebességgel elhaladt, a kondukteurt kidobta az ablakon. A szerencsétlen áldozat a vonat kerekéi alá esett; s foszlányait még Érsekújvárról is sokan vélték látni a vonat kerekéin. A tettes Újvárról nyomban jelentkezett az állomásfőnöknél, tettenek okául azt adta elő, hogy a konduktor már régi volt, s így ervénytelen, ennélfogva egy koronáért kért — ujat.

Cigányok garázdálkodása. F. hó 19-én, Nyitra-Ivánkán beállított Kohn Jakab koresmájába, az akkor Ivánka körül tanyázott cigány-karavánnak egyik magas, erős marcona férfitagja és pálinkát kért. Kohn Jakab nem levén otthon, a cigányt Kohnné szolgálta ki, s midőn egy pillanatra a konyhába távozott, a cigány az ugynevezett „Csentés” lécajtaját betörte, a pénzes-fiókot 70—75 koronányi tartalmával kiszakította. Erre Kohnné éppen bejött, s a cigánytól a fiókot visszakövetelte, de ez az inge alól egy fűröt húzott elő, s azzal Kohnné annyira megfenyegette, hogy az ijedében szóltan maradt, és a cigány a koresmából a pénzzel kiszökött. De éppen akkor jött oda több munkás, a kik Kohnné fölhívásának engedve, utána iramodtak a cigányok, sőt üldözőbe vették. A menekülő cigány kezdte az ellopott ezüst pénzt az ország-uton eldobálni, bizonyára azért, hogy üldözői föl-szedjék, s ő ezalatt előnybe jusson, de azok nem ültek föl, a pénzt ott hagyták és így sikerült a cigányt elfogniok. Visszamenet az uton a pénzt is föl-szedték. A cigányt azután Ivánkán kötelekkel egy fához kötözték, míg a sürgönyileg értesített úrményi esendőrök őt gondozás alá vették. Azt mondják ezt a gondozást soká fogja megemlegetni a pörül járt dadé.

Községi népkönyvtár. Darányi Ignác földmivélségi miniszter a mult év folyamán több községben népkönyvtárt létesített, melyek között ott látjuk a jó palóc községet is, Pogrányt. Itt e napokban nyitattott meg a könyvtár, mely alkalommal Karsay Imre plebános lelkes beszédet intézett a néphez, melynek a dolog iránti érdeklődését fényesen tanúsítja az a körülmény, hogy a megnyitást követő első könyvkiosztás alatt a kiosztandó köteteket valósággal elkapkodták. A község két koresmája, melyek különösen vasárnapokon igen látogatottak szoktak lenni, az első könyvkiosztás napján egészen néptelenek voltak.

S úgy lesz az ezentul remélhetőleg minden vasárnapon. A könyvtár létesítése körül Karsay Imre plebános, Bihary Gyula körjegyző és Hanusz Antal tanító szereztek maguknak kiváló érdemeket. Ugyanők őszre a könyvtárral kapcsolatosan egy gazdakörnek a megalakítását tervezik. Vállalkozásukat örömmel üdvözöljük és szívesen adunk helyet abbéli kérésüknek is, melylyel az új népkönyvtár gyarapítása céljából jó irányú népies olvasmányokért lapunk olvasóihoz fordulnak. A nép vezetőinek minden ily irányú támogatása a leghasznosabb tökebefektetés, mely a nép erkölcsi és szellemi javára dusan fog kamatozni.

Hóolvadás. Trencsénmegye egész területén beállt a hóolvadás. A hegyek erősen fehérenek meg, a völgyek azonban levetettek már téli köntösüket. A jégzajlás elég simán folyt le. F. hó 13-án délben volt legnagyobb a vízállás Trencsénnél 1.90 mtr. A bossány-trencsényi vasut töltését épen már nyaldosni kezdték a piszkos hullámok és ha még 1/2 méterrel emelkedik a víz, akkor látták volna a vasuti mérnök urak, hogy a Vág folyónak nem imponál semmiféle szakemberi tekintély.

Tanfelügyelői jelentés. Trencsénvármegye kir. tanfelügyelője érdekes kimutatással lepte meg a közg. bizottságot a f. hó 12-en tartott havi ülésen. Rovatos kimutatása számszerű adatokban tünteti fel az iskolák építése, javítása, kibővítése, új tanítói állomások szervezése, a tanítói fizetések rendezése és a korpótlékok körül elért sikereket. Hivataloskodása idejére, hat esztendőre terjed ki e táblázat. És a megye szegény katolikusai büszkén hivatkozhatnak ez adatokra. Az 1894.5—1899.900. tanévek folyamán épült összesen 47 új iskolahelyiség; név szerint: Nagy-Brócon r. k. — Púchón ág. ev. — Zborón r. k. — Nagy-Záblathon r. k. — Csernolehotán áll. — Felsső-Kocsokócon r. k. — Cselkolehotán r. k. — Zsitnán ág. ev. — Bicinán ág. ev. — Szevetchón r. k. — Purnovicon r. k. — Kottesón r. k. — Kis-Bittsén r. k. — Hliniken r. k. — Pelyvasou r. k. — Felső-Mostenecen r. k. — Szadacsuén r. k. — Nagy-Chlivényben r. k. — Baán-Biszkupicon r. k. — Nemsován r. k. (2 új tanterem) — Bella-Roszinán r. k. — Trencsén-Teplícen áll. — Trencsénben közs. — Hlozsán r. k. — Ledecen áll. — Apáthin r. k. — Neszlusan r. k. — Radvoskán r. k. — Zsigmondháza r. k. — Vagpodhrayon r. k. — Nagy-Kubrán r. k. — Kis-Zsámbokréten áll. — Zubákon r. k. — Turnán r. k. — Szoblahón r. k. — Sztupnen r. k. — Kis-Ugyicsón r. k. — Felső-Vadicsón r. k. — Alsó-Tizsinán r. k. — Kraszanyában r. k. — Závodjen r. k. — Pruzsinán r. k. — Loduon r. k. — Tr-Makón r. k. — Zakopesén r. k. — Bolessón r. k. és Dobrán áll. A költség kitett: 470 372 koronát, melyből esik az államkincstár 173 822 kor. — a rom. kath. hitközségekre 210 364 kor. — az ág. ev. hitközségekre 17 110 kor. és az izr. hitközségekre 10 000 kor. Iskolák kibővítésére és javítására fordított 163 800 korona, mihez hozzájárultak: az államkincstár 15 370 kor., a polg. községek 1 810 kor., a rom. kath. hitközségek 134 150 kor., az ág. ev. hitközs. 10 006 kor., az izr. hitközs. 2 464 koronával. Összesen a trencsénvármegyei népnevelés felvirágoztatására befektetett: az államkincstár részéről 167 556 kor., a polgári községek 176 232 kor., a rom. kath. hitközségek 354 682 kor., az ág. ev. hitközs. 27 730 kor., az izr. hitközs. 16 056 kor. és magán személyek részéről 59 400 korona. Facta loquantur. Figyelembe veendő még ama körülmény is, hogy bizony úgy az állam, mint a polgári községek részéről viselt költségekben is a katolikusoké a legnagyobb százalék. Jelentése végén „a legbensőbb hála és köszönettel” emlékezett meg a kir. tanfelügyelő a megyés püspök ur áldozatkészégéről, „ki a vármegyei tanügyet nemcsak lelkesítő szavakkal, de egyuttal 67 804 koronányi anyagi áldozattal támogatta.” Indítványára a közg. bizottság is köszönetet mond a püspök ur ő méltóságának. Ugyanezen ülésben elnök eszmecserét idézett elő a kórházi lelkészség ügye. A kórházi bizottság tervezete szerint megmarad ezen tátra is a szt. Anna kápolnai lelkésznek azon díjazás, a mi eddig járt a megyei kórház részéről, az eddigi kötelmekkel egyetemben; de ezen kívül a költségvetésbe felvetetett: 600 kor. és teljes ellátás egy miséző lelkész számára. Elfogadta a közg. bizottság is.

Ingyen ojtvány és ingyen amerikai szőlővessző. A földmivélségi m. kir. miniszterium, hogy a szőlőfelújítást Nyitra var-

megyében előmozdítsa, 5000 db. mustos fehér és ezerjő ojtványt, továbbá 140.000 db. sima amerikai szőlővesszőt bocsájt a Nyitramegyei Gazdasági Egyesület rendelkezésére ingyen való kiosztás végett. Az 500 db. ojtvány Kolon, Nagy-Lapás, Nagy-Cetény, Aisó-Szöllős, Lúki, Ny.-Egerszegh, Darázs, Úregh, Pográny, Gerencsér és Salgó községekben fog kiosztatni. Egy-egy termelő 400 darabnál többet nem kaphat. De csak azon termelők részesülnek ezen adományban, a kiknek 65 cm. mélységre forgatott földjük van, vagy a kik földjüket ily mélységre rögtön megforgatják. Minden községben csak egy szőlőtermelő kap ingyen ojtványt. A kik tehát a fenti községekből ezen ingyen ojtványra reflektálnak, jelentkezzenek rögtön a Nyitramegyei Gazdasági Egyesület titkári hivatalánál. Ingyen sima vesszőt 2000 darabig mindazon szőlőtermelők kapnak, kik kötelezik magukat ezen szőlővesszőt 65 cm. mélyre forgatott földbe a f. év tavaszán beültetni. — Jelentkezni lehet sürgősen a Nyitramegyei Gazdasági Egyesület titkári hivatalánál.

T. olvasóink szíves figyelmét felhívjuk Csernyák József helybeli jónévi cipesz-üzlettelajdonosnak lapunk mai számában közzétett hírdetményére.

Általánosan elismerik úgy nálunk, mint külföldön, hogy a Mauthner-fele gazdasági és kerti magvak gyakran háromszor akkora termést adnak, mint sok másféle magvak. Különösen impregnált csillagjegyű repamagjai ritkítják párjukat és össze nem tévesztendők más utánzott hasonló védjegyű, de nem impregnált repamagokkal. A Mauthner-fele magok tehát felülmúlhatatlanok és gazdáink csak helyesen eszeleksenek, ha magszükségletüket mindig Mauthner-fele magokkal fedezik. 2-8.

Színház.

Oly darabbal kezdődött a hét műsora, melynél külön eredeti munkát rég láttunk. A francia lehaságok és a divatos szélsőségekkel teljes közepes értékű alkotások után végre egy nagy stílusú és tözgyökeres magyar színdarab.

A főváros egyik leg szenálisabb és legkedveltebb írójának: Herczeg Ferencnek a legújabb darabját, „Oeskay brigáderos“-t értjük.

Hogy mily óriási sikert aratott a dráma a Víg-színházban, az mindenki előtt ismeretes; nagy hírlapi polémiák, illetékes és kevésbé illetékes nyilatkozatok, a pro és contra bankettek még most is folynak.

Kétségtelen, hogy Herczeg drámája a történeti hűség szempontjából indokolt kifogások alá eshetik. Rákóczy alakját — mely a magyar előtt addig, míg magyar a magyar, tisztán és fényesen ragyog — kissé beárnyékolta, és ez fogyatkozása is a darabnak.

Tény azonban, hogy az Oeskay brigáderos pszichológiája tökéletes, kompozíciója és nyelvezete klasszikus, jellemi igazak és magyarok; magyarok minden izükből, kiket büszkén vallunk apáinknak, kikért lelkesedünk, s a milyenek nincsenek többé.

Ami most már a darab előadását és annak rendezését illeti; minden mozzanatban, minden jelenetben kitűnt, hogy abban Dobónak ügyes keze működött közre.

A szerep beosztás kitűnő volt.

Morvaynak Oeskay brigáderos volt eddig legjobb szerepe; gondosan jellemezte a szerelmes Oeskayt, és remekelt a sértett Oeskay alakításában.

Takács Mariska Diliban újabb nagy sikereket aratott. Minden jelenete után valóságos tapsorkán zúgott fel a házban, s ha hozzátesszük, hogy Takács Máriska azt meg is érdemelte; s hogy művészete magával ragadott mindenkit, konstatáljuk, hogy a nyitrai publikum ért az igazi művészet megbírálásához.

Darócy nem volt disponálva Tisza Ilona szerepében. Különösen kitűrései voltak kellemetlenül túlzottak.

Benedek pompás Szörényi volt. A keményfejű kuruc szerepében kiválóbb volt, mint salonalakításában, pedig Benedek tökéletes ezekben.

Kardos mint Taries, ritka hatást keltett a darab fénypontját képező monológjával.

Remete jó prólogus és kiváló Jávorka volt. Nagy Imre palóca tökéletes alakítás. Jávor Aranka kis szerepében nem érvényesülhetett.

A hét többi napját a már annyiszor perhorreszkált modern angol és francia operettek sera töltötte be. A „Baránykák“, „Asszonyregi-

ment“, „Kis szőkevény“ kerültek színre s hatottak nem kevésbé banális társakkal, a „Minta férj“, jel a színház látogató közönség erkölcsi epülésére.

Színházi műsor. Hétfőn „Dolly“. Kedden „Bőreger“. Szerdán „Nebantsvirág“. Csütörtökön „Balek“. Pénteken „Oeskay“. Szombaton „Koldus és királyfi“. Vasárnap „Egyiptom gyöngye“.

Értesítés.

Van szerencsém igen tisztelt vevőim és a n. é. közönség becses figyelmét ujonnan benedeztet

cipő-raktárainra

Városház-tér 1. sz.
Kalmár-utca 3. sz.

felhívni.

Mivel azon kedvező helyzetben vagyok, hogy raktáron levő cipőruimat, melyeket **műhelyeimben** a legjobb anyagból és kiváló munkáimmal készítették,

gyári áron

árusítom, a t. vevőközönség így kevésbé van kitéve annak, hogy külföldről importált vagy silány gyári árukkal legyen kénytelen lábbeli szükségletét fedezni.

Mérték szerinti külön megrendelések úgy mint eddig, pontosan és gondosan eszközöltetnek.

Kitünő tisztelettel

Csernyák József.

Még
50 métermázsza
Hanna-árpa
szép vetőmag
kapható
métermázsánként 16 korona
vételáron
FELSŐ-KÖRÖSKÉNYBEN.
MÉREY-gazdász.

Első hazai ércokpersó gyár temetkezési intézete Nyitrán.

Van szerencsém a n. é. gyászoló közönség szíves tudomására hozni, hogy az **Első hazai érc- és fakoporsó gyár** raktárát Nyitrán alól is írott

Bengyák István

kaptam meg egy **Nyitra, mint vidékére** s így azon helyzetben vagyok, hogy a tisztelt gyászoló közönséget eredeti gyári árban szolgálhatom ki minden a temetkezéshez tartozó árukkal. Ezen körülményt felhasználva, **3 remek gyászkoocsit** is hoztattam. Egy dísz üveges gyászkoocsit, egy dísz nyolc oszlopos koocsit, egy díszes kék koocsit fiataloknak s azt a gyászoló feleknek úgy helyben, mint vidéken bármikor rendelkezésére bocsáthatom.

Raktáron tartok állandóan dus választékban mindenféle **ércokpersókat** a legegyszerűbbtől a legfinomabbig, **fakoporsókat, szemfedeleket, koszorúkat** nagy választékban, **szalagokat**, így azon kellemes helyzetben vagyok, hogy teljes temetéseket koocsival vagy a nélkül úgy helyben, mint vidékre a legolcsóbb áron számíthatom.

Továbbá elvállalok **kápolnák, termek, szobák behuzását fekete posztóval, ravatalok felállítását, hullák elszállítását, gyász testőrök, portások felállítását**, szóval minden e szakmába vágó dolgok elintézését a legolcsóbb gyári árban.

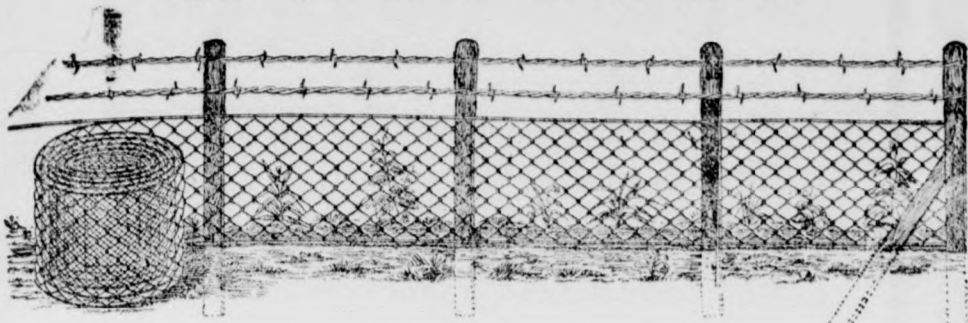
A gyászoló közönség szíves partfogását kéri kiváló tisztelettel

az első hazai érc- és fakoporsó gyár
nyitrai temetkezési intézet megbízottja:

Bengyák István,
asztalos.

PÁZMÁNDI JÓZSEF

kerítés-sodrony fonása és szövészete
Nyitrán, Tóth Vilmos-utca 32. sz.

Saját készítményű gép-sodrony-fonatok vadaskertek, szőlők, nyaralók, parkok, gazdasági épületek, kerti pavillonok, sírhelyek stb. bekerítésére.
Továbbá: **gyep- és virág-diszkerítések**; föld, kavics és kőszén-áthányó rosták, rézzel befuttatott acél matracfonatok és lábtörlők, réz, vasszövetek és bakkerfonatok gazdasági célokra;
ugyszintén **kék és zöld ablak-légyszövetek**, arvédők, szőlőbogyózó rosták, szikra fogók, tyukketrecek és mindenféle sodronyfonás, úgyszintén **dobok és dob-bőrök** készítése.

Kiváló tisztelettel
Pázmándi József.

Meghívó.

A csacai (Raiffeisen-féle) keresztény hitelszövetkezet

f. évi március hó 31-én d. u. 3 órakor tartja **Csacán**

II-ik évi rendes közgyűlését,

melyre a t. c. részvényesek ezennel meghívotnak.

Tárgy:

1. A szövetkezet igazgatósága által összeállított, a felügyelő-bizottság által megvizsgált és az alapszabályok 7. §-a értelmében ezen közgyűlés előtt 8 nappal előbb a szövetkezet helyiségében megtekintésre kitétt zárszámadások és mérleg bemutatása, azoknak jóváhagyása vagy visszavetése.
 2. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság tagjainak megválasztása.
 3. A szövetkezetet érdeklő netaláni indítványok.
- Az igazgatóság 1901. évi március hó elsején tartott üléséből.

Benjác István,
igazgatósági elnök.

szállításra lakásváltásoknál jutányos áron vállalkozik

BUTOR

ifj. **Weisz Dávid, fuvaros**
Nyitrán, Hid-utca 29. sz.
Telefon 39.

Eladó ház.

Nyitrán, a Tóth Vilmos-utcában
a **7-ik számú ház**
szabad kézből eladó.

Bővebb felvilágosítás nyerhető szíveségből
Gisser Gyula torna- és vívómeser urnál,
Nyitrán.

1896. Orsz. kiállításon díjjal kitüntetve. 1896.

Juhari és Furda

templom és szobafestők
Nyitrán, Káptalan-u. 17.

Ajánljuk a nagyérdemű közönségnek újonnan kibővített és

TEMPLOMFESTÉSZET

céljára a legtekélyesebben berendezett üzletünket, melyben templomok festését, oltárok és képek renoválását, valamint szobafestészeti és mázolás munkákat s ezeknek úgy közepkori, mint legújabb stílus izléses kidolgozását és jutányos árak mellett való elkészítését elvállaljuk.

Kiváló tisztelettel
Juhari és Furda,
templom és szobafestők.

Költséglelőirányzatok és tervezetek ingyen.

Érdem-oklevél. Szántalan elismervény.

Partoljuk a magyar ipart!

Legjobb Csontlevélpapír

az **„Adria”**

HAZAI GYÁRTMANY!

Versenyez a külföld elsőrendű készítményeivel

A párisi kiállításon az „Arany érem”-mel kitüntetve.

KÉSZITI

Csász. és kir. udvari szállító

RIGLER JÓZSEF EDE

PAPIRMŰGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

BUDAPESTEN.

Kapható: **HUSZÁR ISTVÁN** könyvkereskedésében Nyitrán.

A magy. kir. államvasutak gépgyárának vezérügynöksége

BUDAPEST, Váci-körút 32. szám

ajánlja a magy. kir. államvasutak gépgyárában készült

gőzcséplő-készleteit, szalmakazalozóit,

„MILLENNIUM”

legújabb szerkezetű

fűkaszaló-, marokrakó- és kéveköto aratógépeit,

továbbá: a szab. osztr.-magyar államvasutársaság resicai mezőgazdasági gépgyárában készült 4 lóerejű gőzcséplő-készleteit, Sack rendszerű, acélöntésű ekefővel ellátott ekéit és egyéb mezőgazdasági eszközeit.

Képviselő: **Hirschmann Kristóf, Pozsony.**

SULGAN ANDRÁS

— cipész-üzlete —

Nyitrán, Vármegye-utca 10-ik szám alatt

készít és raktáron tart mindennemű és legjobb minőségű

lábbelieket 12

urak, hölgyek és gyermekek részére, izléses kiállításban, pontos kiszolgálás és jutányos árak mellett.

Ujdonság!

Kath. körök, egyházi és világi urak nagybecsű figyelmébe!

Azon helyzetben vagyunk, hogy az Oriens egyik legnagyobb thea-kereskedőjével folytatott üzleti összeköttetésünk folytán, az alább megjelölt legfinomabb minőségű

thea-fajokat

ugyanott jelzett *fellünben* olcsó árakon eladhatjuk.

Theánk nemesek kitűnő zamatu, de szerfelett kellemes illattal is bír és ezen praegnans sajátosságánál fogva tultesz minden más thea-fajokon.

Legfinomabb „Lion-Pai-Melange” thea 1/4 kgos elegányosan kiállított pléh-dobozokban (eredeti moszkvai pakkolás véd-pecsétel) a 5 kor.

„Grosz cárne” apró virág-thea a kg. 12 kor.

„Tsin Lam” finom por thea a kg. 10 kor. 80 fill.

„Souchong” nagy levelű chinai thea a kg. 10 kor.

Az árak készpénzheztes mellett értendők; a szállítás 1 kgtól fölfelé portómentes.

Keresztény terményáru-raktár Csacán.

Tetszés szerinti fizetési feltételek!

VAJDA J. butorgyári raktára

NYITRA, Párutca.

A n. é. butorvásárló közönség becses figyelmébe ajánlom dős választéku, szilárd és modern stílu

háló, ebédlő, uri szoba és szalon berendezésekből álló raktáramat

a legegyszerűbbtől a legfinomabb kivitelig, **minden versenyt kizáró** olcsó árakon, ugyszintén

saját készítményü kárpitos butoraimat.

Szolid és pontos kiszolgálás biztosittatik. Kivánatra költségvetéssel és rajzokkal szívesen szolgálók.

23-52.

Kiváló tisztelettel

VAJDA J.

Tetszés szerinti fizetési feltételek!

Szalon garnitúrák rendkívül jutányos áron kaphatók.

Szalon garnitúrák rendkívül jutányos áron kaphatók.

A Richter-féle
Horgony-Pain-Expeller
Liniment Capsici comp.

egy régi kipróbált háziszor, a mely már több mint 30 év óta megbízható bedorzóesül alkalmaztatik köszvénynél, csúznál és megbüléseknél.
Intés. Silányabb utazatok miatt bevasárláskor mindig figyelemmel legyünk a „Horgony” védjegyre és a „Richter” cégjegyzésre. 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban ugyszólvan minden gyógyszertárban kapható. Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél Budapestben.

Richter F. Ad. és társa,
csász. és kir. udvari szállítók,
Rudolstadt.

Hirdetmények
a „Nyitramegyei Szemle” részére

jutányos áron felvételnek a kiadóhivatalban, Nyitrán, Papnevelde-utca 9. sz.

Teljesen ingyen!

Dr. Tóth János felső-zobori szőlőjében mintegy

500 szekér kő

a szőlő kitisztítása céljából, teljesen ingyen átvehető. A kő egy rakason van, közel az uthoz és igen könnyen megközelíthető. A kik az ajánlatra reflektálnak, forduljanak akár szóval, akár írásban lapunk szerkesztősegehez.

SZUPERFOSZFÁTOT,

kénsavas kálit,

kénsavas ammoniakot,

Kovasavas kálit,

(dohánytrágyázásra)

Chilisalétromot,
Kainitot,

40%-os

Kálitrágyasót

és egyéb műtrágyaféléket elismert kitűnő minőségben legolcsóbban szállít a

„HUNGÁRIA” műtrágya, kénsav és vegyi ipar részvénytársaság

Budapest, V. Fürdő-utca 8.